

[Aage Fogh.]

med, at der nu er udsigt til, at vi kan få hele problemet undersøgt i en kommission; så tror jeg også nok vi skal nå til resultater.

Det er rigtigt, som det blev sagt af den højtærede minister og også er sagt af andre i dag, at lettere lånemuligheder har en bagside, nemlig højere priser. Det er nu engang sådan i naturen, at vand altid løber nedad. Vil man sætte flere penge ind, får vi højere priser. Den tilstand, vi har i dag, har imidlertid også en bagside, den nemlig, at man spærrer ungdommen ude fra erhvervslivet. Vi har i øjeblikket en tilstand, hvorunder de unge i betydelig udstrækning er henvist til at være bestyrere eller lejere; de kan ikke i tide komme ind som egentlige ejere af de bedrifter, hvor de skulle lægge deres manddomsgerning. Det anser jeg for at være meget, meget uheldigt, og derfor er jeg tilfreds med, at der nu bliver mulighed for at få problemet undersøgt til bunds.

Carl Petersen: Jeg skal ikke føje mange bemærkninger til, da selve spørgsmålet forsåvidt har været debatteret en gang i dag, hvad virkningerne angår. Socialdemokratiet kan ikke have noget imod, at der nedsættes en sådan kommission til at undersøge mulighederne.

Såvidt jeg kan skønne, vil en udvidet finansiering under en eller anden form være behæftet med meget iøjnefaldende ulemper, bl. a. højere priser. Det er i grunden mærkeligt, at for så kort tid siden som i 30ernes svære krisetider talte alle mennesker indenfor landbruget om, at realkrediten skulle gøres konjunkturbestemt. Jeg tager derfor forsåvidt dette forslag som et dårligt tidens tegn. Var forslaget endda kommet i 1940, dengang priserne begyndte at gå op, for det var på det tidspunkt, man skulle tale om realkreditforandring og tale om fondsdannelse for at modvirke prisstigningerne o. s. v. I stedet for lod man prisstigningerne løbe, og når så vanskelighederne kommer, begynder man at tale om de opgaver, som er uløselige i den nuværende situation.

Heick: Jeg kan på mit partis vegne udtale, at vi hilser med tilfredshed, at ministeren vil nedsætte en kommission til at undersøge disse forhold, og vi hilser også med tilfredshed, at kommissionen får omtrent det

omfang og den udformning, som den højtærede minister skitserede, med repræsentanter for realkreditinstitutionerne, repræsentanter for landbrugsorganisationerne og fra de pågældende ministerier. Jeg går ud fra, at en sådan kommission bedre kan tjene sit formål og bedre komme med forslag, som kan diskuteres på forholdsvis neutral grund, når der ikke er repræsentanter for de politiske partier med i den.

Jeg har lyst til at pege på, at det vistnok er rigtigt, at denne kommission også bliver tiltrådt af et medlem fra Landøkonomisk Driftsbureau, idet der, som det blev nævnt af den højtærede minister og også fra anden side, er en nær forbindelse mellem lånemulighederne og priserne på effekterne, altså på ejendommene, således at det kunne være rigtigt også at have denne side af sagskunds-kaben repræsenteret.

Endelig kunne der være grund til, når kommissionen bliver sammensat, og der kommer repræsentanter for landbrugsorganisationerne med, at håbe på, at landbrugsorganisationerne vil udpege deres repræsentanter sådan, at der også udpeges repræsentanter, som har føling med landbrugs-eksporten og arbejdet dermed. Det, der tilsigtes, er jo en lettelse for produktionen, i hvert tilfælde vil arbejdet let føre noget sådant med sig, og vi skal passe på, at vi har kontinuitet i de ting, vi foretager os. Der snakkes fra forskellig side om rationalisering, og fra det ærede medlem hr. Aage Fogh kommer der nu også et andet forslag, som tilsigter at øge landbrugsproduktionen i det omfang, som øgede kreditmidler virker i den retning. Det kan da være rimeligt samtidig at høre de røster, som nu engang rejser sig fra anden side.

Vi ser i aviserne hver dag, at det ene slagteri efter det andet holder generalforsamling, og at der på disse slagterigeneralforsamlinger bliver hævdet, at svinekortene er lige om hjørnet, om ganske få år har vi igen systemet med svinekort. Det betyder produktionsregulering og produktionsindskrænkninger for visse. Vi har ligeledes hørt fra mejeribrugets folk — jeg hørte det selv på et møde i Aarhus, hvor direktør Frederiksen gav udtryk for det —, at mejeriproduktionen nu er så stor, at det er tvivlsomt, om landbruget ser sin fordel i at øge den. Det vil altså sige, at man på den ene side er ængstelig for at øge produktionen og på den anden side prøver på med offentlig